

Tale om en Kødordning, end at man sagde: Først skal det danske Publikum have, hvad der er strengt nødvendigt til dets Forsyning. Jeg stiller paa ingen Maade Krav om, at det skal være en ekstra rigelig Forsyning, men jeg skulde mene, at Kravet om det strengt nødvendige til det danske Publikums Forsyning, inden der eksporteres, er rimeligt, og det til de Priser, som der er truffet Aftale om med Udlandet. Men det vil det ærede Medlem slet ikke gaa ind paa. Nej, han vil være med til at stille Forslag om, at det danske Publikum skal betale en Pris af 80 Øre pr. kg Kød ud over Udlandets Pris. Jeg maa altsaa bestemt hævde, at Talen om, at Landbruget ofrer 20 Mill. Kr. til Hjemmemarkedets Forsyning med Kød, er urigtig.

Vi har ikke noget imod, at Landbruget faar en rundelig og rigelig Pris; det kan man se deraf, at Socialdemokratiet har stemt for de Love, der Tid efter anden er vedtagne her. Men vi maa paa den anden Side heller ikke undlade at tage i Betragtning, at der dog er en meget stor Del af Befolkningen her i Landet, for hvem Prisspørgsmaalet er meget væsentligt, og jo mere Varepriserne øges ved Vareknapheden, des vanskeligere bliver det for disse at klare sig. Denne store Del af Befolkningen maa vi ogsaa tage Hensyn til, og det ærede Medlem kan ikke staa sig ved at lade dette Hensyn ude af Betragtning; thi til syvende og sidst skulde jeg dog mene, at vi alle er Danske og tilhører samme Nation, og intet er mere paakrævet i denne Tid, end at vi netop føler os som Danske og holder sammen. Det kan aldrig være til Nationens Fordel, at een Klasse søger at berige sig paa en andens Bekostning, at den ene Del er velhavende og har det overordentlig godt, medens den anden Del trykkes længere og længere ned i økonomisk Afhængighed. Jeg har aldrig bestridt, at Landbruget er et overordentlig vigtigt, ja, et bærende Erhverv her i Landet. Vi Socialdemokrater har aldrig undladt at tage berettiget Hensyn til Landbruget, og vi vil ogsaa fremdeles trods alle Vanskeligheder vedblive at tage det nødvendige, ja, det største Hensyn til, at Landbruget faar rimelige og rundelige Priser for de Varer, som vi nødvendigvis maa have fra det; men vi vægger os mod, at Forholdet arter sig saaledes, at det store, ikke producerende Publikum ikke kan faa Føden, at det bliver stillet overfor saa store Vanskeligheder, at Fortvivlelsen griber om sig blandt det.

Jeg haaber, at vi i det Udvalg, der ganske sikkert bliver nedsat, skal kunne naa til Overenskomst og faa Forslaget formet saaledes, at der bliver Sikkerhed for, at vi ikke blot faar de 190 g Kød til Erstatning for det Flæsk, der mangler, og til Priser, der svarer til Flæskepriserne, men ogsaa Sikkerhed for, at Kødpriserne i øvrigt ikke bliver uoverkommelige for Publikum, og at Tilstanden paa dette Omraade ikke bliver værre, end den var, da Flæskerationeringen vedtoges i Fjor.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Behandling i et Udvalg og til saa hurtig Behandling som muligt; netop fordi det er saa knapt med Flæskerationeringen, er det paakrævet, at den foreslaaede Ordning bliver gennemført saa hurtigt som muligt. Desværre kan den vel ikke blive gennemført til 1. Juli, men vi maa i alt Fald sørge for, at det kan ske hurtigst muligt.

N. Frederiksen: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, søger at bringe Kødproduktionen ind under noget nær samme Vilkaar, som tidligere Love har sat for Smør-, Flæske- og Kornproduktionen, under Hensyn til, hvad Befolkningens Forsyning kræver, til Eksportforholdene og til Rentabiliteten af denne Produktion. Naar vi skal regulere her, er vi inde paa et Omraade, som baade med Hensyn til Forsyningen og Produktionen sikkert er et af de vanskeligste, som vi nogen Sinde har haft at gøre med. Vanskelighederne kommer af, at medens man for Flæskestets og Smørrets Vedkommende har haft med en ensartet Vare og en Centralisering af Omsætningen at gøre, er Forholdet for Kødet Vedkommende helt anderledes, for det første fordi Varen i sig selv er uensartet, baade hvad de forskellige Dyr's Kvalitet og hvad Kvaliteten af de forskellige Dele af det enkelte Dyr angaar, og dernæst fordi Handelen og Omsætningen ligger spredt paa mange Hænder. Hvis man ved denne Lov fuldtud skal opnaa, hvad man tilsigter, at finde en rimelig Pris for Kreaturerne og dermed for Kødet, maa disse mange Vanskeligheder overvindes paa bedst mulig Maade, og det er sikkert ogsaa derfor, at det foreliggende Lovforslag kun i store Træk angiver Rammerne for, hvilke Mængder af dette Næringsmiddel der stilles til Befolkningens Raadighed, og hvilke Priser man søger at tilbyde Forbrugerne disse Varer til, medens man overlader Administrationen Enkelthederne ved Lovens Gennemførelse. Dette, tror jeg, er klogt; man